Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

habere uisuram; Uoluit tamen aliquando & faraco
accipere iuram. sed non in corde mundo uoluit. Quia
tu nisi cū cordis munditia non potest conuenire; Prop
terea ergo scriptum est. quia adflix dnr pharao
nem afflictionib; magnis & pessimis; nec eni pote
rat cū exterminatore. Hoc enim interpretatur
in lingua nostra pharao. uisum habere; Abime
lech uero. quid dixerit ad dnm uidere mus:, Tu scis
inquit dne. quia in corde mundo feci hoc., Longe
alit agit abimelech iste quem pharao; Ni. ē. ita
imperitus & sordidus. sed scit quia cor mundū deb&
ppare ad uisum:, Et quia puro corde uoluit sus
cipere uisuram. idcirco dreū suscitat orante pro ip
so abraham. Et non solum ipsu. sed & concillat
eum sancto;, Quid aū ē. qd addit scriptura:. Et dnr
inquit non pmisit eū contingere illa:, Siuirtutis for
mā tenē & sicu. & in corde mundo abimelech uoluit
accipere uisuram. Quid ē. qd dr. quia dnr ñ pmisit
eū contingere illū. Abimelech int prēat pcū mr rex;.
Uidetur ergo mihi qd hic abimelech. formam teneat stu
diosorū & sapientū sti. qui philosophiae operā dan
tes. Licet non integrum & pfectam regulā pticipis
cati gerint. tamen senserint dm. patrem & regem
ē. omnium. Idest. qui genuerit & regat uniuersa;